

מאירי

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים
כרשת תרומה תש"כ

העולם
האמתי
סיפור לשבת

פרשה מאירה

משכן מפואר

בפרשת השבוע, "תרומה", ה'אומר למשה איך לבנות את המשכן ומאלו חמרים לעשות אותו. המשכן שעשו בני ישראל במדבר היה מאד מפאָר ומאד יפה, ונעשה מחמרים יקרים, כמו למשל: זהב, כסף ואבנים יקרות.

מדוע חשוב שהמשכן ובית המקדש יהיו מפאָרים? ילדים, האם ראיתם פעם בתי כנסת יפים? אולי בית הכנסת שלכם הוא מפואר ויפה במיוחד?

כאשר אנחנו בונים בית לה', לתפלה או להקרבת קרבנות - אנחנו רוצים שהוא יהיה יפה ונאה, כי ככה אנחנו נוטנים כבוד לה', ומראים לו שאנחנו רוצים לקיים את המצוות. לכן המשכן היה כל כך מפואר.

בני ישראל כל כך רצו לתת כסף וזהב וכל מה שצריק למשכן, עד שהיה צריק לומר להם 'מספיק, לא צריק יותר!' כך גם אנחנו נלמד לקיים מצוות ומעשים טובים, באהבה ובשמחה.

לרכישת מנוי לערוץ הילדים
התקשרו: 02-6461323
או באתר ערוץ מאיר לילדים

עֲדְרֵי הָצֵאן שֶׁל בַּעַל אַחְזָה עֲשִׂיר סָבְלוּ מֵאֵד מִפְּגִיעַתְם הָרַעָה שֶׁל הַזֹּאבִים בְּנֵי הַיַּעַר הַסְּמוּדִי. הַלְלוּ עֲשׂוּ לָהֶם מְנַהֵג שֶׁל קִבְעוּ, וְסַעְדוּ אֶת לִבֵּם מִדֵּי לִילָה בְּכַבְשׁוֹתָיו הַבְּשָׂרָנִיּוֹת שֶׁל הָאִישׁ.

בַּעַל אַחְזָה לֹא יָכַל לְהִשְׁלִים עִם חֲגִיגוֹת הַזֹּאבִים, וְהוּא הִחְלִית לְשִׁים לָהֶם סוּף. הוּא קָנָה כֶּלֶב זָאֵב גָּדוֹל וְאִימָתָנִי, בָּנָה בַּעֲבוּרוֹ מְלוּנָה סְמוּכָה לְדִיר הַכֶּבֶשִׂים, וְהַחֲגִיגָה הָאֲמִתִּית רַק הִתְחִילָה.

בְּלִילוֹת הָיוּ הַזֹּאבִים מְגִיעִים כְּהַרְגֵלָם, הֵם אָפְלוּ לֹא טָרְחוּ לְבַדֵּק אֶת הַיָּרֵה. הֵם טָפְסוּ וְקִפְצוּ לְדִיר, וְאֵז הַחַל הִכְלִב לְנִבְחָ... נְבִיחוֹתָיו הִחְרִידוּ אֶת הַזֹּאבִים, וְעוֹרְרוּ אֶת בַּעַל הַבַּיִת שֶׁמָהָר לֵאחֲזֵי בְּרוּכָה הִצִּיד שָׁלוּ, וּמִבְּעַד לְחִלּוֹן הַדֵּר הִשְׁנָה שָׁלוּ הַחַל יוֹרָה לְכוּנָם שֶׁל הַזֹּאבִים וְטוֹבַח בָּהֶם לֹא רַחֲמִים.

הַזֹּאבִים שֶׁהִתְרַגְּלוּ לַחֲיִים נוֹחִים הָיוּ בְּמִצּוּקָה. הָאֲרוּחוֹת שֶׁהָיוּ זְמִינוֹת בַּעֲבֹר בְּדִיר הַגָּדוֹל הִפְכוּ לְמִקּוּם סְכָנָה. כֶּלֶב הַזֹּאֵב הִחְדָּשׁ שָׁנָה אֶת מַעְרָף הַכּוֹחוֹת בְּאִפְסוֹ מִשְׁמַעוֹתָיו, וְעוֹרֵר תְּהִיָּה עַל הַמִּשְׁפָּחָה קִיּוּמָה שֶׁל שְׂרָרֵת הַמְּזוּן בְּאִזוֹר.

מוֹעֲצַת זְקֵנֵי זֹאבֵי הַיַּעַר הִתְכַּנְּסָה לְדוֹן בְּמִשְׁבֵּר הַחֲדָשׁ, אֵד כֶּלֶב הַזֹּאֵב וְרוּכָה הִצִּיד הַעִיבוּ עַל כָּל פְּתוּרוֹן אֲמִיץ שֶׁהוֹצֵעַ, הַזֹּאבִים מִמֶּשׁ פְּחָדוֹ. בְּסוּף הַתְּקַבְּלָה הִצְעִיתוּ שֶׁל זָאֵב צִעִיר שֶׁהִתְנַבֵּד לְנִסּוֹת וּלְגַסֵּס אֶת כֶּלֶב הַזֹּאֵב לְשׁוֹרוֹתֵיהֶם שֶׁל הַזֹּאבִים הָאֲמִתִּיִּים. אֲדוּר עַל לְבוֹ, כִּי הַצְּהִיר, אֲשֶׁתִּמְשֵׁל בּוֹ כְּדֵי לְהַחְזִיר לְעֲצָמָיו אֶת מַה שֶׁנִּלְקַח.

הַזֹּאֵב הִצְעִיר קִבַּל אֶת בְּרַכְתָּם שֶׁל זְקֵנֵי הַיַּעַר וַיֵּצֵא לְדָרְךָ. לֹאט וּבִזְהִירוֹת הַתְּקַרֵּב אֶל הַדִּיר, פּוֹסֵעַ עַקֵּב בְּצֵד אֲגוּדֵל, וְעֲרַנִּי לְתוֹזוֹתָיו שֶׁל הַכֶּלֶב.

כְּשֶׁהִכְחִין בּוֹ הַכֶּלֶב זָנַק מִמִּקּוּמוֹ בַּחֲמָה שְׂפוּכָה, וְהַחַל נֹבַח בְּמִרְץ.

'הֵי אַחִי, עֲצוּר, אַל תִּתְרַגֵּז, אֲנִי צָרִיק לְדַבֵּר אִתְּךָ', פָּנָה הַזֹּאֵב לְכֶלֶב הַנוֹבֵחַ בְּמִתְקַתְּמוֹת. 'כְּמוֹנֵי כְּמוֹךָ, אַחִים אֲנִי בְּנֵי גֵזַע אֶחָד, אֵל נָא תִּנְבַח לְעִבְרֵי וְהַקְּשֵׁב. נְכוּן, אִתְּךָ קִצַּת שׁוֹנָה מִמֶּנִּי, אִתְּךָ כָּאֵן בְּנִחְלָתוֹ שֶׁל בַּעַל בֵּית שְׂדוּאָג לֵךְ כְּבִיכּוֹל, וְאִתְּךָ נֶאֱמָן לוֹ. אֲכַל שִׁים לֵב לְקוֹלֶךָ שֶׁהוּא קָשֶׁר לְצִנְאָרָךָ, אִתְּךָ לֹא יִכּוֹל לְזוּז לְשׁוּם מִקּוּם בְּלִי רִשׁוֹת מִמֶּנּוּ, בְּעוֹד שְׂאֵנִי וְחִבְרֵי חִפְשִׁיִּים לְנִפְשֵׁנִי. בְּנֵי חוּרִין לְהִסְתַּוְּבַח בְּכָל אֲשֶׁר נִרְצָה, לְטִיֵּל בַּיַּעַר וּלְשׁוֹטֵט בְּשָׂדוֹת. רֵאֵה פְּמָה אֲנִי בְּנֵי חֲנִינִים מְזִלִּילֵת בְּשֵׁר כְּבָשִׂים טְרִי, וְאֵלוֹ אִתְּךָ מִסְתַּפְּק בְּשִׂאֲרוֹת וּבַעֲצָמוֹת שֶׁבַעַל הַבַּיִת זוֹרֵק לֵךְ מִסְעָדוֹת הָעוֹף הַעֲלוּבוֹת שָׁלוּ. הֵאֵם לֹאֵלוֹ תִּקְרָא חֲיִים? חֲיֵי כֶּלֶב אוֹלִי. לֹא חֲיֵי זָאֵב.'

הַכֶּלֶב שָׁתַק, כִּשְׂפֵשׁ בְּזַנְבוֹ, וְעִבַּד אֶת הַדְּבָרִים שֶׁשָּׁמַע. הֵם חִלְּלוּ פִּנְיָמָה, וְהַכֶּלֶב הִנְהִין בְּמִרְץ. 'אִתְּךָ בְּאֲמַת צוֹדֵק זָאֵב, אֲנִי כָּאֵן וְאִתְּךָ שֵׁם, וְאַחִים אֲנִי. דֵּי לְאִפְסִיָּה, דֵּי לְקַפּוֹסִי! וְאֵז הִשְׁתַּמַּק בְּעֵצָב. 'אֲכַל אִיךָ? אִיךָ אוֹיֵכַל לְהִשְׁתַּחֲרֵר מִפֶּה? בַּעַל הַבַּיִת שָׁלִי קָשֶׁר אוֹתִי, אֵין לִי דָרְךָ לְצֵאת מִכָּאֵן...'

הַזֹּאֵב שֶׁהִבִּין אֶת גִּדְּל הַשְּׂעָה מִהָרָ לְעוֹד בְּעֵינָיו, בְּשִׁנְיֵי הַחֲזָקוֹת פָּרַסֵם אֶת קוֹלֵר הָעוֹר וְשִׁחַרְר אֶת הַכֶּלֶב. עַל רִגְל אַחַת לְמַד אֶת הַכֶּלֶב אֶת עֲקוּרוֹנוֹת הַצִּיד, אֶת הַדָּרְךָ לְהַרְגַּ, בְּלִי לְהִתְאַמֵּץ יוֹתֵר מִדֵּי, הוּא הִדְגִּים לוֹ עַל כְּבִשָּׂה חַיָּה אֶת מִקּוּם הַתְּרַפָּה, שֵׁם בְּנִיעִצַּת שְׁנַיִם אַחַת מִתְּפַגֵּרֵת הַחַיָּה, וְקִדְמָה לְעִבּוּדָה.

הֵם טְרַפּוּ יַחַד שְׁנֵי כְּבָשִׂים וְרַחֲלָה, וַיַּחֲד צִעְדוֹ אֶל הַיַּעַר שֶׁם הִמְתִּינָה הַלְּבָקָה לְתוֹצְאוֹת הַמְּבַצֵּעַ.

'הַמְּבַצֵּעַ הַצִּלְחִי!' שָׁאָגוּ הַזֹּאבִים וְהִתְמַהֲלוּ סָבִיב הַבְּשֵׁר הַטְּרִי. רֵאשׁוּנָה נָגְשׁוּ הַזֹּאבִים הַבוֹגְרִים וְהַחֲזָקִים, נִעְצּוּ אֶת שְׁנֵיהֶם, וְאֲכָלוּ בְּפֶה מְלֵא. אַחֲרֵיהֶם הִמְתִּינוּ הַנְּקֻבוֹת הַבוֹגְרוֹת, כַּחוֹ שְׂגִיַע תּוֹרֵם. וּמֵאַחֲרֵי הַמְתִּינוּ כָּל הַשְּׂאָר, הַצִּעִירִים וְהַחֲלָשִׁים מִפְּלִבְלִים בְּעֵינֵיהֶם וּמִכְשָׁפְשִׁים בְּזַנְבָם.

הַכֶּלֶב שָׂרָאָה אֶת מַעְרָף הַכּוֹחוֹת, נִעְמַד בְּצַד עִם הַזֹּאבִים הַקְּטָנִים, כִּשְׂפֵשׁ אֵף הוּא בְּזַנְבוֹ וּפְלִבְל בְּעֵינָיו, מְנַסָּה לְהַדְּמוֹת לְחַבּוּרָה הָאִימָתִית הַזֹּאת. וְאֵז נָגַשׁ אֵלָיו רֵאשׁ הַשְּׂבָט, הִזְקֵן שֶׁבְּחִבּוּרָה, וְנָהֵם לְעַבְרוֹ בְּבוֹז: 'גֵּם כִּשְׂאִתְּךָ מְכֻשָׁפֵשׁ בְּזַנְבָךָ וּמִפְּלִבְל בְּעֵינֶיךָ, עֲדוּן אִינְךָ זָאֵב. אֲמָנָם, שֵׁם בְּכִפְרֵי הֵייתָ כֶּלֶב זָאֵב, הַכַּל פְּחָדוֹ מִמָּה וְחִשְׁבוּ אוֹתְךָ לְגִבּוֹר אִימָתָנִי. אֲכַל כָּאֵן, כָּאֵן בַּיַּעַר, בְּעוֹלָם הָאֲמִתִּי שֶׁל הַחַיּוֹת, כָּאֵן אִינְךָ אֵלָא כֶּלֶב...'

• • •

דְּמוּתוֹ הָאֲמִתִּית שֶׁל הָאָדָם הִיא זוֹ שֶׁהִיא שָׁלוּ - וְרַק שָׁלוּ. הוּא יִכּוֹל לְחַיֹּת חֲיִים מְדַמִּים, הוּא יִכּוֹל לְזַכּוֹת בֵּין הַבְּרִיּוֹת לְמַעֲמָד וּלְכִבּוּד חִיצוֹנִי, אֲנָשִׁים יִכּוֹלִים לְחַשֵּׁב עָלָיו דְּבָרִים נְפִלְאִים, וְאֵף לְלַחֵשׁ אוֹתָם בְּאֲזָנָיו, אֲכַל בְּסוּפוֹ שֶׁל דְּבָר הַדְּמוּת הָאֲמִתִּית הִיא רַק זוֹ שֶׁהוּא בְּאֲמַת. כֵּל דְּבָר אַחֵר הוּא שְׂקוֹר מְחֻלָּט. וּבְעוֹלָם הָאֲמִתִּי אֵין מִקּוּם לְשִׁקְרִים...

כַּאֲדִיבוֹת "שְׁלוֹם לַעֲמ"

זוכה מאירי לפרשת יתרו:
בעז יואלי מקריית ארבע!

ענו על החידות שבעלון
ואולי תזכו בפרס!
תשובות יש למלא בדף 'פרשת שבוע' באתר

נכון או לא?

1. ארון הברית היה עשוי מעצי שיטים ומזהב
2. לארון הברית היו 4 טבעות
3. המנורה היתה עשויה מכסף מצופה זהב
4. הנר המרכזי במנורה היה גבוה יותר משאר הנרות
5. גובה השולחן היה אמה וחצי
6. את הקנים של המנורה יצרו בנפרד, וחיברו אותם אחר כך
7. הפרוכת הבדולה בין ההיכל לקודש הקודשים

חידת חדגא:

אילו אישה ואחותה
הנזכרות בפרשה?
מצאו לפחות 2 זוגות.

חידת פולקע:

מה הקשר בין כפתור
בחולצה, פרח בגינה
וגביע לקידוש?

איורים בפרשה

האיורים רומזים לביטויים או מילים בפרשה. זהו אותם!

Meirkids.co.il

השבוע באתר ערוץ מאיר לילדים

